

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa B. B.

przeciwko Szpitalowi [...] w P.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej – P. [...] Spółki Akcyjnej
z siedzibą w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 lipca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 marca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) przyznaje adwokatowi A. Z. od Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego w [...] kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset)
podlegającą powiększeniu o podatek od towarów i usług (VAT)
tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 28 listopada 2012 r., którym oddalone zostało jego powództwo o zasądzenie kwoty 100 000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie jego dóbr osobistych oraz krzywdę, wywołane niewłaściwą decyzją dotyczącą procesu leczenia.

W skardze kasacyjnej powód powołał obie podstawy przewidziane w art. 398³ § 1 k.p.c. We wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wskazał na przyczyny objęte art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Występowanie istotnego zagadnienia prawnego połączył z potrzebą odpowiedzi na pytania: „czy w świetle art. 361 § 1 w związku z art. 6 k.c. konieczne jest wykazanie związku przyczynowego pomiędzy działaniem zobowiązanego a szkodą, czy wystarczy uprawdopodobnienie tego związku oraz czy w świetle art. 445 § 1 w związku z art. 6 k.c. poszkodowany ma obowiązek wykazania wysokości roszczenia o zadośćuczynienie”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie skargi kasacyjnej będącej kwalifikowanym, nadzwyczajnym środkiem odwoławczym musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, związanymi z ochroną interesu powszechnego. Indywidualny interes skarżącego podlega uwzględnieniu, o ile jest zgodny z interesem powszechnym. Skarga nie stanowi środka zmierzającego do kwestionowania niesatysfakcjonującego skarżącego orzeczenia sądu drugiej instancji. Stwierdzenie, czy zachodzą szczególne względy, przemawiające za rozpoznaniem skargi kasacyjnej w konkretnej sprawie, dokonywane jest przez badanie, czy skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na istnienie chociaż jednej z przyczyn wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Ugruntowane zostało w orzecznictwie zapatrywanie, że skarżący powinien wskazać przepisy prawne, na tle stosowania których wyłoniło się zagadnienie, sformułować je, podać argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen, a nadto motywację, że rozwiązanie go jest istotne nie tylko

w rozpoznawanej sprawie, ale także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006, nr 15-16, poz. 243; niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r. I CSK 108/08, niepubl., z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, niepubl.). Przedstawione przez skarżącego zagadnienie nie spełnia wskazanych wymagań istotności i nowości. Nie zostało wykazane, że artykułowane wątpliwości nie były przedmiotem wypowiedzi doktryny i orzecznictwa, zwłaszcza że dotyczą zasadniczych instytucji prawnych związanych z odpowiedzialnością deliktową. Nie ma także podstaw do uznania, że zachodzi potrzeba zmiany dotychczasowej linii orzecznictwa albo kolejnej wypowiedzi, podyktowanej zaistnieniem szczególnego przypadku. Oznacza to, że poprzez sformułowane zagadnienie skarżący zmierza do poddania kontroli subsumcji dokonanej przez Sąd drugiej instancji, która nie stanowi zagadnienia prawnego, a tym bardziej istotnego i nowego.

W postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym nie doszło do nieważności postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu w granicach zaskarżenia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Wniosek interwenienta ubocznego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego nie dotyczy etapu wstępnej selekcji skargi kasacyjnej. Na podstawie § 19 i § 20 w związku z § 6 pkt § 11 ust. 1 pkt 2 w związku z § 12 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461) orzeczono o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu przez pełnomocnika powoda.

[aw]